

Lief Gent,

We hadden het niet altijd makkelijk tijdens de jurering. In de blauwe minuten tussen mijn inbellen en het verschijnen van jurylid Marie-Lynn Herpoel, de fee van Uitgeverij Vrijdag, had Mattijs Deraedt mij verteld over hoe hij bij deze wedstrijd, Write Now!, in de prijzen was gevallen. Hij nam toen deel aan de voorronde in Leuven, hoewel hij ook vanwege zijn West-Vlaamse roots in Gent ingedeeld had kunnen worden. 'Gelukkig maar,' zo vertrouwde hij mij toe, 'in Gent ligt het niveau zo hoog!' Hij had zich zorgvuldig voorbereid, een studie en een kot in het Leuvense gekozen en was zo op zijn zege afgestormd. Je raadt het al, lief Gent, de lat lag hoog voor jullie.

Waar we bij de andere voorrondes soms wat last hadden van teveel en te vaak hetzelfde soort teksten, ontbrak het jullie niet aan ideeën. We lazen een heleboel fantasy en thrillerachtige teksten, een scenario, spoken word, twee brieven. We lazen over misdaad en parallelle werelden, maar noteerden voor deze voorronde ook een stevige hoeveelheid grootvaders, saaie dorpen en, jawel, boeren. Er waren enkele opvallende teksten: die over het aardappeldoctoraat, dat verhaal over een gesloten opvangcentrum waarvan we ons afvroegen of het als jeugd- of volwassenenliteratuur was bedoeld. En er was dat prachtige gedicht waarin moedervlekken worden weggeschrobd.

Maar, er moet ook een kritische noot worden gekraakt. Soms hadden we gewild dat jullie het niveau van de fanfiction probeerden te overstijgen. Soms was de plot vergezocht of lazen we te geforceerde observaties. Wat de poëzie betreft; dat er twee dichters in deze jury zitten, is niet per se een voordeel, want elk vers werd binnenstebuiten gekeerd en daarna nog eens onder het vergrootglas gelegd. Maar toch, Gent, in het algemeen: ambities en ideeën genoeg, maar we misten soms wat schaven en schrappen. Wat hadden we sommige teksten graag in een latere versie gelezen. Ach, waren jullie maar allemaal tot het uiterste gegaan!

Na uitgebreid overleg besloten we drie teksten te bekronen die er volgens ons echt wel mogen staan. Ik stel ze graag aan jullie voor.

Met onze derde plaats duiken we meteen diep het landbouwleven in. Tijd wordt vloeibaar, we lezen over een os die ligt te rotten tot er maden tevoorschijn komen. Dit verhaal is gedurfd, komisch en gevat, al maakte een jurylid ook wel de opmerking dat de schrijfstijl soms te gezwollen of te ouwelijk overkomt. Toch waren wij helemaal mee met *Ons dorp* van de zeventienjarige Yana Rosé. Knap werk, Yana!

Met onze tweede plaats bevinden we ons plots in het verknipte landschap van de poëzie. Deze gedichten zijn knutselwerkjes waarin sterke beelden en een gevoelige toon samengebracht worden in een vormvaste, maar ook eigentijdse structuur. Deze dichter toont ambitie met een vooraf geconstrueerde vorm die toch vloeit over de verzen. Om het met Tom Lanoye te zeggen, 'mag het wat meer zijn?' Wij vinden van wel. We genoten van deze gedichtenreeks en hopen binnenkort meer nieuw werk te kunnen lezen van de negentienjarige Kate Dejonckheere.

Onze winnaar vonden we echter in proza. Verschillende juryleden uitten zich al in de eerste besprekingsronde als fan van deze tekst waarin een relationele werkelijkheid gevoelig en sfeervol wordt neergezet. Deze schrijver vertelt heel filmisch en werkt met een goed bedachte structuur een subtiele innerlijke wereld uit. Een adolescent thema dat op een voldragen manier wordt neergezet, we lazen het in *Eerste dagen* van de tweeëntwintigjarige Lynne Vermeulen.

Namens de jury van Write Now! Gent 2020,

Lies Van Gasse – juryvoorzitter
Mattijs Deraedt
Marie-Lynn Herpoel